

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Iter ad coelum in quatuor partium Semitas seu partes, & Fasciculum
Myrrhæ

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

cap. 3. De perfecta observantia votorum in particulari, & primò de
perfectione voti Paupertatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49363)

perfectam in Divinâ Gratiâ fiduciam, ac de nobis-
 recipi diffidentiam,
 Ultimo, necessaria est cooperatio nostra, ut neque
 in maximis velimus deesse Divinæ Gratiæ: qui est fi-
 delis in parvis & minimis, à Divinâ Gratiâ promo-
 vetur ad majora. Qua de causa magno cum funda-
 mento ait D. Anselmus: *Custodia, vel negligentia S. Ansel.*
in votorum, signum est observantia, vel inobservantia
in Religione. Unde intert Cæcilius: Non est minimum Casarius.
voluntate minima. Ratio, quam adducunt Theologi,
quia defectus parvus, tamen parvus & minimus
est in genere offensa Dei, ac disponit ad defectus & ex-
cessus majore, & quamvis non tollat gratiam; tollit
inter fervorem, tollit enim auxilia Dei specialia, ad
operandum cum favore necessaria. Quare omni co-
ntinua & studio fugere debemus cunctos defectus etiam
minimos contra vota Paupertatis, Castitatis & Obe-
diæ, memores illius sententiæ Iusebii: Venire Eusebium.
in Religione, summa perfectio est; non perfecte vivere
in votorum in genere. Dicamus modo de exercitio co-
ntinua in particulari.

CAP. III.

De perfecta observantiâ Votorum in particulari.

De Paupertate.

Primo, perfectio Paupertatis consistit in quinque
 expropriationibus: prima est expropriatio domi-
 ni; secunda, usus proprietari; tertia, usus super-
 flui; quarta, certi alicujus necessarii; quinta, af-

Ac primitus ratione voti Paupertatis debet
liare omni dominio, quod est *ius disponendi in
libitum, independenter à voluntate Superioris.* Unde
potes quidquam donare, nec alienare, vel dare
recipere sub quo cuoque pretextu vel titulo dationis
mutui, elemosynæ, absque Superioris licentia,
quidquam Superiorem celare, nec eum impedire
ut desuper non disponat.

Præterea, ultra dominium debes te quoque
& exspoliare usu. Non habet Religiosus *usus
sed tantum usum facti, est purus usufructus;* qui
& hanc non nisi in usum à Superiore sibi committi
plicare potest.

Uterius, usu rerum superfluarum, & neces-
sariarum te prives, necesse est. *Nihil superfluum
cedatur,* ita pro Religiosis ordinar Concilium
dentinum, *nihil necessarium denegetur.* Ob
consilium Apostoli: *Quæstus magnus, parum
cientia. Habentes alimenta, & quibus tegamur,
tenti simas.*

Neque hoc sufficit: necessarium etiam
esse certum, sed incertum; ita ut sæpe numerus
ostendatur cum experientiâ effectus aliquis Pauperum
Pauperes esse volumus, ait S. Bernardus, *modi
desit.* Non est vera Paupertas ista, est Paupertas
rens, ficta, sapiens hypocritis. *Pauper & non
dabunt nomen tuum.* Paupertas cum inopia
pertas vera glorificans & laudans Deum. *Pauper
S. Bernardus, qui non habet necessaria, se
nec ab alio.*

Denique, ad perfectionem Paupertatis
ut te prorsus exspolies omni rerum non neces-
rum affectu: quemadmodum statua, dicitur
gnatius, nullum prorsus habet affectum
sive sit nova, sive trita & antiqua. Alioquin
advertit Cassianus, *non est abscondere passim
immutare à pretiosis rebus ad vilis.* Et S. Augustinus
adducit in specie signum aliquod, quo, quæ
modi adsit affectus, cognoscatur. *Signum autem*

Sess. 25. c. 5.
1. Tim. 6.

S. Bern.

Psal. 73.

S. Bern.

S. Ignat.

Coll. 4. 8.
c. 11.

non dolore discedit, cum amore aderat: si, quotiescunque
superior te privat nonnullis vestibus, cubiculo, &c. moe-
re: corripis, & tristitia, signum est, iisdem te appo-
suisse affectum tuum.

Hic est verus Pauper spiritu, Pauper corde, qui
affectu amoreque privatus terreno, non solum non
gaudet proprietate & dominio rerum; sed nec illud
amat & desiderat: non tantum non habet superflua;
sed nequidem vult & appetit, imò fugit, spernit &
contemnit, & omnia arbitrat ut fieriora, ut Chri- Philip. 3.
stum lucrifaciat. Huiusmodi nobis exemplum dedit 2. Cor. 8.
Christus in vita sua: qui propter nos egenus factus est,
ut sua inopia nos divites efficeret. Primum, spolia-
do de omni dominio temporali, sive in actu primo,
sive in actu secundo. Regnum meum non est de hoc Ioan. 18.
Mundo Spirituale duntaxat sibi retinendo Dominium.
Paravit se omni re, quæ umbram etiam haberet su-
perfluitatis. Et ad hunc finem advertit S. Augustinus, S. Aug.
quod Apostoli non utebantur calceis, sed sandaliis:
sicut enim contegunt plantam pedis, quod ad necessitatem:
calceatiam superiorem partem, quod ad commoditatem
pertinet. Frequenter ipsis deficiebant necessaria, ut
propterea cogereatur nonnunquam se sustentare qui-
busdam speciebus frumentorum. Discipuli esurientes cæ. Matth. 23.
perunt vellere spicas, & comedere.

Verum ad quod extremæ Paupertatis signum de-
venit Christus, satis superque demonstrant vitæ suæ
primordia & terminus natus est in stabulo, proprio
bestiarum habitaculo, necessariis omnibus prorsus de-
finitus: nudus in ligno Crucis mortuus, nec minimam
aque habuit guttulam, quâ extremam, quam patieba-
tur, sitim mingaret.

Et hæc veræ Paupertatis Idæa, Crucifixi, nempe,
nuditas: quam quotiescunque inspicit & respicit Reli-
giosus, verum exinde exemplar, quod imitetur, ex-
cepere debet. O nuditas ditissima & nobilissima! Climacus
Tu es curarum omnium depositio, securitas vita, via o-
mnibus impedimentis libera, morum alienatio, manda-
torum fides, mundi totius dominium. Greg. 6.

Ecce contra verò sæcularis dives absolute appellandus est pauper, quia sine comparatione multo plus est, quod ei occidit, quam illud, quod actu possidet.

Præterea Paupertas cor Religiosi reddit opulentum, quia illud efficit simile Deo: Unde D. Chrysostomus *Hom. 18.*

verba illa S. spiritus sancti: *Ego dixi Deo estis*, intelligit specialiter de pauperibus spiritu. Eum verò, si Deus habet *sufficiensiam, independantiam, & immutabilitatem*, sociæ conditiones participat Pauper, *Sufficiens sibi*, quia omne modicum ei sufficiens est: non dependet à commoditatibus divitum, quas sibi accipit: & quia semper innoxius Deo, in quo unque eventu semper idem est, & sine mutatione. Et hæc de exercitio Paupertatis. Pro ipsiusdem exercitio sequentia observabis puncta.

Primum. Non contentus eris sola Paupertate exteri; verum etiam interiori studebis Paupertati, puritate & munditiam cordis exspoliando illud cunctis affectibus ac desideris terrenis, *nihil eorum, quæ videntur*, *S. Ignat. Mart.*

Secundum. Professio Religiosa nos non obligat duntaxat, ut simus pauperes; sed etiam, ut desideremus & amemus esse tales: *Non Paupertas, sed Paupertatis amor*, *S. Bernard.* *virtus est.* Neque solum vitam pauperem ducere debemus ex defectu commoditatis; sed etiam ex amore & desiderio Paupertatis, tamen nobis sese offerrentur commoditates plurimæ.

Tertium. Fidei oculum habebis apertum, oclusum verò oculum sensus, non aspiciendo modicum illud, quod te privat Paupertas; sed multum, quod tibi donat. Considerando insuper, quod eo ipso, quo corpus rebus privas temporalibus, animam dives bonis spiritualibus gratis & Gloriæ.

Quartum. Quotiescunque tibi occurrerit occasio aliqua, qua nonnullum sanctæ Paupertatis experiris effectum, tanquam particulare Dei Donum eundem agnosces & æstimabis, nec non gratias quàm maximas ages Deo pro tanto beneficio & gratiâ præstitiâ, ut sic te magis magisque conformes sanctissimo ejus Filio Christo Jesu, ac sanctissimæ Virgini Deiparæ.

E 5 CAP.